Paavi Leo XIV:n viesti 100. Maailman lähetyspäivää varten [18. lokakuuta 2026]

Yksi Kristuksessa, yhtä lähetystehtävässä

Rakkaat veljet ja sisaret!

Vuoden 2026 Maailman lähetyspäivä merkitsee tämän Pius XI:n perustaman ja kirkolle niin rakkaan päivän satavuotisjuhlaa. Valitsin sen teemaksi ”Yksi Kristuksessa, yhtä lähetystehtävässä”. Riemuvuoden jälkeen haluan kehottaa koko kirkkoa jatkamaan lähetysmatkaansa ilolla ja innolla Pyhässä Hengessä. Se vaatii sydämiä, jotka ovat yhtä Kristuksessa, sovitettuja yhteisöjä ja kaikissa valmiutta tehdä yhteistyötä anteliaasti ja luottavaisina.

Pohtiessamme sitä, että olemme *yksi Kristuksessa* ja *yhtä lähetystehtävässä*, antakaamme Jumalan armon johdattaa ja innoittaa meitä, jotta voisimme ”uudistaa itsessämme lähetyskutsumuksen tulen” ja kulkea yhdessä eteenpäin evankelioimistehtävässä ”uutena lähetystyön aikakautena” kirkon historiassa.[1]

1. Yksi Kristuksessa. Lähetysopetuslapsina yhtä Hänen kanssaan ja veljiemme ja sisariemme kanssa

Lähetystehtävänkeskuksena on Kristus-yhteyden salaisuus. Ennen kärsimistään Jeesus rukoili Isää: ”Minä rukoilen, että he kaikki olisivat yhtä, niin kuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa. Niin tulee heidänkin olla yhtä meidän kanssamme” (Joh. 17:21). Näissä sanoissa paljastuu Herran Jeesuksen syvin kaipaus ja samalla kirkon, hänen opetuslastensa yhteisön identiteetti: olla yhteys, joka syntyy Kolminaisuudessa, elää Kolminaisuudesta ja Kolminaisuudessa, palvellen kaikkien ihmisten veljeyttä ja sopusointua kaikkien luotujen kanssa.

Kristittynä oleminen ei ole ennen kaikkea käytäntöjen tai ideoiden kokonaisuutta: se on elämää ykseydessä Kristuksen kanssa, jossa meidät on tehty osallisiksi hänen lapseuden suhteestaan Isän kanssa Pyhässä Hengessä. Se merkitsee asumista Kristuksessa kuten oksat viinipuussa (vrt. Joh. 15:4), uppoutuneina Kolminaisuuden elämään. Tästä ykseydestä kumpuaa uskovien keskinäinen yhteys ja syntyy kaikki lähetystyön hedelmällisyys. ”Kommuunio on lähetystyön alkulähde ja samalla sen hedelmä”[2], kuten opetti pyhä Johannes Paavali II.

Siksi kirkon ensimmäinen lähetysvastuu on uudistaa ja pitää elävänä sen jäsenten välinen hengellinen ja veljellinen ykseys. Monissa tilanteissa joudumme todistamaan ristiriitoja, vastakkainasetteluja, väärinymmärryksiä ja keskinäistä epäluottamusta. Kun tällaista esiintyy myös omissa yhteisöissämme, se heikentää niiden todistusta. Evankelioimistehtävä, jonka Kristus uskoi opetuslapsilleen, vaatii ennen kaikkea sovintoon päässeitä ja yhteyttä kaipaavia sydämiä. Tästä näkökulmasta on tärkeää vahvistaa ekumeenista sitoutumista kaikkien kristillisten kirkkojen kanssa ja hyödyntää myös ne mahdollisuudet, joita Nikean kirkolliskokouksen 1700-vuotisjuhlan yhteinen vietto tarjoaa.

Lopuksi – vaikkei suinkaan vähäisimpänä – se, että olemme ”yhtä Kristuksessa”, kutsuu meitä pitämään katseemme aina suunnattuna Herraan, jotta hän todella olisi henkilökohtaisen ja yhteisöllisen elämämme, jokaisen sanamme, tekomme ja ihmissuhteemme keskipisteessä, niin että voisimme ihmetellen sanoa: ”Enää en elä minä, vaan Kristus elää minussa” (Gal. 2:20).
Tämä on mahdollista kuunnellen jatkuvasti hänen Sanaansa ja sakramenttien armon kautta, jotta olisimme kirkon eläviä kiviä – kirkon, joka on tänään kutsuttu ottamaan vastaan Vatikaanin II kirkolliskokouksen ja sitä seuranneen paavillisen opetusviran, erityisesti paavi Franciscuksen,

[1] Saarna lähetystyöntekijöiden ja siirtolaisten riemuvuoden messussa 5. lokakuuta 2025).
[2] Apostolinen kehotuskirje *Christifideles laici,* 32.

keskeiset kehotukset. Kuten pyhä Paavali toteaa: "Emmehän me julista sanomaa itsestämme vaan Jeesuksesta Kristuksesta" (2. Kor. 4:5). Siksi toistan pyhän Paavali VI:n sanat: "Todellisesta evankelioimisesta ei voida puhua, ellei julisteta Jeesus Nasaretilaisen, Jumalan Pojan, nimeä, oppia, elämää, lupauksia, valtakuntaa ja salaisuutta."[3] Tällainen aidon evankelioimisen prosessi alkaa jokaisen kristityn sydämestä laajetakseen koko ihmiskuntaan.

Siksi mitä enemmän olemme yhtä Kristuksessa, sitä paremmin voimme yhdessä toteuttaa lähetystehtävää, jonka hän meille uskoo.

2. Yhtä lähetystehtävässä. Jotta maailma uskoisi Herraan Kristukseen

Opetuslasten ykseys ei ole päämäärä itsessään, vaan se suuntautuu lähetystehtävään. Jeesus sanoo tämän selvästi: "jotta maailma uskoisi sinun lähettäneen minut" (Joh. 17:21). Juuri sovitetun, veljellisen ja solidaarisen yhteisön todistuksessa evankeliumin julistus saa täyden voimansa. Tästä näkökulmasta on syytä palauttaa mieleen autuaan Paolo Mannan tunnuslause: "Koko kirkko koko maailman kääntymyksen puolesta." Se ilmaisee ytimekkäästi ihanteen, joka innoitti Paavillisen lähetysunionin perustamista vuonna 1916. Sen viettäessä 110-vuotisjuhlaansa annan tunnustukseni ja siunaukseni sen työlle pappien, Jumalalle vihittyjen ja uskovien maallikkojen lähetyshengen elävöittämiseksi ja vahvistamiseksi sekä kaikkien evankelioimiseen osallistuvien voimien yhdistämiseksi. Yksikään kastettu ei näet ole lähetystehtävän ulkopuolella eikä voi suhtautua siihen välinpitämättömästi: kaikki osallistuvat, kukin oman kutsumuksensa ja elämäntilanteensa mukaisesti, siihen suureen tehtävään, jonka Kristus uskoo kirkolleen. Kuten paavi Franciscus on toistuvasti muistuttanut, evankeliumin julistaminen on aina yhteistä, yhteisöllistä ja synodaalista toimintaa.

Siksi lähetystehtävässä yhtä oleminen merkitsee yhteyden ja lähetysyhteistyön spiritualiteetin vaalimista ja vahvistamista. Kun kasvamme päivä päivältä tässä asenteessa, opimme Jumalan armon avulla katsomaan veljiämme ja sisariamme yhä enemmän uskon silmin, tunnistamaan iloiten sen hyvän, jota Henki herättää jokaisessa, ottamaan erilaisuuden vastaan rikkautena, kantamaan toistemme taakkoja ja etsimään aina ylhäältä tulevaa ykseyttä. Meillä kaikilla on näet yhdessä yksi ja sama tehtävä, sillä "yksi on Herra, yksi usko, yksi kaste! Yksi on Jumala, kaikkien Isä! Hän hallitsee kaikkea, vaikuttaa kaikessa ja on kaikessa" (Ef. 4:5–6). Tämä spiritualiteetti on missionaarisen opetuslapseuden jokapäiväinen muoto. Se auttaa meitä löytämään uudelleen kirkon evankelioimistehtävän yleismaailmallisen näkökulman, voittamaan pyrkimysten hajanaisuuden ja puoluehenkiset jakautumiset – "minä olen Paavalin puolella", "minä Apolloksen" – yhden Herran seuraajien keskuudessa (vrt. 1. Kor. 1:10–12).

Lähetystehtävän ykseyttä ei tietenkään pidä ymmärtää yhdenmukaisuutena, vaan erilaisten armolahjojen yhdistymisenä saman päämäärän hyväksi: tehdä näkyväksi Kristuksen rakkaus ja kutsua kaikkia kohtaamaan hänet. Evankelioiminen toteutuu, kun paikallisyhteisöt tekevät yhteistyötä keskenään ja kun kulttuuriset, hengelliset ja liturgiset erot ilmenevät täysin ja sopusointuisesti samassa uskossa. Rohkaisen siksi kirkollisia instituutioita ja todellisuuksia lujittamaan kirkon missionaarisen yhteyden tajua ja kehittämään luovasti konkreettisia keskinäisen yhteistyön tapoja lähetystyössä ja lähetystyötä varten.

Siksi kiitän paavillisia lähetysseuroja niiden palveluksesta lähetysyhteistyön kannalta, jota kiitollisena koin jo oman palvelutehtäväni aikana Perussa. Nämä seurat – Paavillinen uskon levittämisen seura, Paavillinen lähetyslapsuuden seura, Paavillinen pyhän apostoli Pietarin seura ja Paavillinen lähetysunioni – jatkuvasti ruokkivat ja kasvattavat uskovien lähetystietoisuutta, pienistä suuriin, ja edistävät rukouksen ja rakkauden verkostoa, joka yhdistää koko maailman yhteisöjä. On merkittävää,

[3] Apostolinen kehotuskirje *Evangelii nuntiandi,* 22.

että Paavillisen uskon levittämisen seuran perustaja, autuas Pauline Marie Jaricot, keksi kaksisataa vuotta sitten ”elävän ruusukon”, joka yhä kokoaa paljon uskovia ryhmiksi, jotka toisistaan etäällä rukoilevat hengellisten ja lähetystyön tarpeiden puolesta. On muistettava, että juuri Paavillisen uskon levittämisen seuran ehdotuksesta Pius XI perusti vuonna 1926 Maailman lähetyspäivän. Sen vuosittain keräämän kolehdin tämä seura jakaa paavin nimissä kirkon lähetystyön eri tarpeita varten. Neljä paavillista lähetysseuraa kaikki yhdessä ja kukin erityistehtävässään hoitavat arvokasta tehtävää koko kirkon kannalta. Ne ovat elävä merkki kirkon lähetystyön ykseydestä ja yhteydestä. Kutsun kaikkia yhteistyöhön niiden kanssa kiitollisuuden hengessä.

3. Rakkauden lähetystehtävä. Jumalan uskollisen rakkauden julistaminen, todeksi eläminen ja jakaminen

Jos ykseys on lähetystyön edellytys, rakkaus on sen olemus. Hyvä sanoma, jota meidät on lähetetty julistamaan maailmalle, ei ole abstrakti ihanne, vaan evankeliumi Jumalan uskollisesta rakkaudesta, joka on tullut lihaksi Jeesuksen Kristuksen kasvoissa ja elämässä.

Opetuslasten ja koko kirkon lähetystehtävä jatkaa Pyhässä Hengessä Kristuksen lähetystehtävää: tehtävää, joka syntyy rakkaudesta, jota eletään rakkaudessa ja joka johtaa rakkauteen. Tästä kertoo sekin, että Herra itse suuressa rukouksessaan Isälle ennen kärsimystään päättää opetuslasten ykseyden puolesta esittämänsä rukouksen näihin sanoihin: ”jotta heissä pysyisi sama rakkaus, jota sinä olet minulle osoittanut” (Joh. 17:26). Myös apostolit julistivat evankeliumia Kristuksen rakkauden ja Kristusta kohtaan tuntemansa rakkauden innoittamina (vrt. 2. Kor. 5:14). Samoin kautta vuosisatojen lukemattomat kristityt, marttyyrit, tunnustajat ja lähetystyöntekijät ovat antaneet elämänsä tehdäkseen tämän Jumalan rakkauden tunnetuksi maailmalle. Näin kirkon evankelioimistehtävä jatkuu Pyhän Hengen, rakkauden Hengen, ohjaamana aikojen loppuun saakka.

Haluan siksi erityisesti kiittää nykyajan lähetystyöntekijöitä *ad gentes*: ihmisiä, jotka pyhän Francisco Xavierin lailla ovat jättäneet maansa, perheensä ja turvallisuutensa julistaakseen evankeliumia, tuoden Kristusta ja hänen rakkauttaan usein vaikeisiin, köyhiin, konfliktien leimaamiin tai kulttuurisesti kaukaisiin paikkoihin. Jatkuvasti he antavat itsensä iloiten huolimatta vastoinkäymisistä ja inhimillisistä rajoitteista, koska he tietävät, että Kristus itse ja hänen evankeliuminsa on suurin rikkaus, jonka voi jakaa. Sitkeydellään he osoittavat, että Jumalan rakkaus on kaikkia esteitä vahvempi. Maailma tarvitsee yhä näitä rohkeita Kristuksen todistajia, ja kirkolliset yhteisöt tarvitsevat yhä uusia lähetyskutsumuksia, jotka meidän tulee aina pitää sydämellämme ja joiden puolesta on jatkuvasti rukoiltava Isää. Lahjoittakoon hän meille nuoria ja aikuisia, jotka ovat valmiita jättämään kaiken seuratakseen Kristusta evankelioimisen tiellä maan ääriin saakka!

Lähetystyöntekijöitä ihaillen esitän koko kirkolle erityisen vetoomuksen: liittykäämme kaikki heidän kanssaan evankelioimistehtävään todistamalla elämällämme Kristuksessa, rukoilemalla ja tukemalla lähetystyötä. Usein – kuten tiedämme – ”Rakkautta ei rakasteta”, kuten pyhä Franciscus Assisilainen sanoi. Häneen suuntaamme katseemme erityisesti nyt, kun hänen taivaaseen siirtymisestään tulee kuluneeksi kahdeksansataa vuotta. Antakaamme hänen halunsa elää Herran rakkaudessa ja välittää tätä rakkautta niin lähellä kuin kaukana oleville tarttua meihinkin, sillä kuten hän sanoi: ”Suuresti tulee rakastaa hänen rakkauttaan, joka on suuresti rakastanut meitä.”[4] Innoittakoon meitä myös pyhän Jeesus-lapsen Teresan into; hän halusi jatkaa lähetystehtäväänsä myös kuoleman jälkeen, julistaen: ”Taivaassa haluan tehdä samaa kuin maan päällä: rakastaa Jeesusta ja tehdä häntä rakastetuksi.”[5]

Näiden todistusten innoittamina sitoutukaamme kaikki osallistumaan, kukin kutsumuksensa ja saamiensa lahjojen mukaan, suureen evankelioimistehtävään, joka on aina rakkauden työtä.

---

[4] Pyhä Bonaventura, *Legenda maior,* cap. IX, 1; *Fonti francescane,* 1161.

[5] Kirje isä M. Bellièrelle 24. helmikuuta 1897.

Rukouksenne ja konkreettinen tukenne, erityisesti Maailman lähetyspäivän yhteydessä, ovat suureksi avuksi Jumalan rakkauden evankeliumin viemisessä kaikille, erityisesti köyhimmille ja hädänalaisille. Jokaisesta lahjasta, pienimmästäkin, tulee merkittävä missionaarisen yhteyden teko. Siksi lausun jälleen sydämellisen kiitokseni ”kaikesta siitä, mitä teette auttaaksenne minua auttamaan lähetystyöntekijöitä kaikkialla maailmassa”[6]. Ja hengellisen yhteyden edistämiseksi jätän teille siunaukseni ohella tämän yksinkertaisen rukouksen:

Pyhä Isä, anna meidän olla yhtä Kristuksessa,
juurtuneina hänen yhdistävään ja uudistavaan rakkauteensa.
Anna kaikkien kirkon jäsenten olla yhtä lähetystyössä,
kuuliaisia Pyhälle Hengelle,
rohkeita evankeliumin todistajia,
jotka julistavat ja ruumiillistavat joka päivä
sinun uskollista rakkauttasi jokaista luotua kohtaan.
Siunaa lähetystyöntekijöitä,
tue heitä vaivassa ja varjele heitä toivossa!
Maria, lähetystyön kuningatar,
tue evankelioimistyötämme kaikkialla maailmassa:
tee meistä rauhan välikappaleita
ja anna koko maailman tunnistaa,
että Kristus on valo, joka pelastaa.
Aamen.

Vatikaanissa 25. tammikuuta 2026, kirkkovuoden tavallisen ajan III sunnuntaina, apostoli Paavalin kääntymyksen juhlana

Leo XIV

[6] Maailman lähetyspäivän videoviesti 2025.